

[Camre.]

med praksis. Men når man her erklærer det som en generel sundhedspolitisk målsætning at få oprettet lægehuse, så vil jeg nok her gentage de ord, som hr. Abel sagde: dette problem må ses i sammenhæng med sygehusplanlægning, praksisstyring m. v. Det er nemlig ikke således – og her taler jeg på basis af de helt klare og entydige ekspertudtalelser, der er faldet om dette emne i prioriteringsudvalget vedrørende sundhedsvæsenet – at man uden videre kan konstatere, at det er en fordel, at vi får oprettet nogle flere lægehuse. Det er nemlig et meget stort ressourceproblem, om man skal acceptere, at disse huse bygges ud som en række minisygehuse rundt omkring i landet og dermed øger den kapacitet, som i forvejen findes i sygehusregie, ud over det ønskelige.

Jeg vil her gerne sige til hr. Stetter, at det er en misforståelse, hvis man tror, at journalisering er noget, der kun refererer sig til sygehusene; det finder fuldt så meget sted i almen praksis og i speciallægepraksis.

Vi må nok sige, at det er muligt, at det er ønskeligt at udbygge et samarbejde mellem lægerne på lokalt plan. Det er geografisk betinget, om dette kan lade sig gøre eller ikke kan lade sig gøre til gavn for befolkningen, jævnfør de bemærkninger, som skatteministeren gjorde om lægernes yderligere koncentration, bort fra de tyndt beboede områder. Men skal dette ske, skal det i hvert fald ikke være et led i en almindelig begunstiggelse via afskrivningsloven, men et led i en samlet sundhedsmæssig planlægning og, hvis det er ønskeligt, et led i denne planlægning; vi må nok bedømme det som en opgave, det offentlige i givet fald skal yde mere direkte og kontante tilskud til – tilskud, der må ydes via budgetterne for sundhedslovgivningen og ikke via skattelovgivningen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren for skatter og afgifter spurgte, om man ville jage den sidste læge fra landsbyen ind til købstaden, om det er det, der ligger bag ved, at man kan støtte et sådant forslag. Nej, tværtimod. Nu må man jo huske på, at i hovedstadens omegn er forholdene ganske anderledes, end når vi kommer til Jylland f. eks. Man må være klar over den koncentration, der i meget høj grad er foregået. Indtil de aller sidste år har det oven i købet været sådan, at det skulle være endnu mere koncentreret. I

Århus amt findes der sygehuse i Grenå og i Århus, men der er jo stor afstand, og man tager ikke let på sygebesøg, når ens pårørende bliver indlagt på sygehuset i Århus, hvis man bor imellem de to byer. Derfor vil dette, at vi giver adgang til bygning af lægehuse, hvor ikke alene de almindeligt praktiserende læger kan samarbejde, men hvor der også i et vist omfang må være mulighed for specialister med de almindeligst forekommende særlige sygdomme, være en god ting, der styrker lægebetjeningen i landkommunerne. Jeg vil gerne understrege, at den overkapacitet, som hr. Camre var inde på, jo i uhyggelig grad er koncentreret om hovedstadsområdet, hvor man har været inde på tanker om, at folk fra Jylland skal indlægges på københavnske sygehuse for at udnytte den forkerte overkapacitet, man har her i Københavnsområdet.

Men må jeg ikke understrege, at de lægehuse, der her er tale om, er erhvervsbygninger. De er indrettet og bygget til et ganske bestemt formål. Deres værdi er stærkt begrænset, hvis de ikke fortsat kan bruges til lægehuse. Derfor vil det være rimeligt at behandle dem som alle andre erhvervsbygninger.

Ømann (SF):

Dette her truer med at udvikle sig til en diskussion om sundhedssektorens planlægning. Jeg vil anbefale, at vi indskrænker os til her at diskutere det, som vi er sat til, nemlig at drage omsorg for, at skattereglerne bliver hensigtsmæssige.

Det var en meget interessant oplysning, der blev givet; det strider jo mod forretningsordenen her at omtale nogen som karakteriseret ved det hverv eller den beskæftiggelse, han i øvrigt har. Det vil jeg heller ikke gå dybt i, men jeg synes alligevel, at når det ligger sådan, at ligningsrådet enstemmigt imod hr. Stetter har sagt nej til dette her, må der ligge noget bag ved det, og det gør der jo også, nemlig at man med den foreslåede tilføjelse til afskrivningsloven forlader afskrivningslovens principper, simpelt hen. Derfor burde forslaget have været en omformning af afskrivningsloven gående ud på, at sådanne kategorier af bygninger i det hele taget var afskrivningsberettigede. Det drejer sig om tandlægeklinikker, jordemoderklinikker, og det drejer sig om en forfærdelig masse andre ting, f. eks. den store masse af kontorbygninger. Det er nemlig urigtigt, hvad hr. Bernhard Baunsgaard siger heroppefra,